

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**H. T. Moraliske Betenckninger, Og Anledninger til et
dydigt Leffnet**

Thott Ottesen, Holger

Oldenburg, 1719

VD18 13387014

Det XIX. Capitel. Om den indvortes fred at erlange.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14823

nemste / det er ikkun som et trappe trin dertil. Men det bekommer alle ilde / at de forstaar ikke sandhed; Men effter det rygte allene / som de horer / lader sig bedrage at søge effter alleting / ligesom altsammen var godt / end dog de siden / naar de har faaet alting effter ønske / seer og fornemmer / at det imod deris forhaabning er ikkun ganske ringe / ont og forfengeligt / og den største deel deraf / truer dem end langt borte med swig og bedragerie.

Det XIX. Capitel.

Om den indvortes fred at erlange.

Brandre dit sind og ikke steden eller lufften: Du kand vel fare over det store og vilde haf; Men dine Synder og laster følger dig dog effter / hvor du kommer hen. Og hvorfor vil du forundre dig der over at dine reysser intet kand hielppe dig / end dog du self drager saa mange steds omkring: Thi den samme ting / som var aarsage til

D 5

at

at du drogst ud / den samme trykter og
 trenger dig allevegne. Hvad kand et
 fremmet og andet land hielppe dig ?
 Hvortil kand det tiene at du kiender
 mange Byer og Städer ? Den berøms-
 melse er aldeles forgiäsvet. Hvad du
 gör / det gör du mod dig self / og
 skader dig med det / at du reyser og bes-
 veger dig ; Thi du gör intet andet
 dermed end stöder den syge og skröbe-
 lige ; Men raader du boed paa det
 onde / da kand du med gläde reyse fra
 et sted til et andet. Du maa komme
 alleryderst udj verdens Ende / ja sette
 dig ned udj de aller Barbariske folkets
 Kroger / saa alligevel i hvad land det er /
 skall du derudj blive vel bekiendt : Thi
 der ligger större magt paa hvordan
 personen er / som kommer / end hvordan
 Steden er / til hvilken hand kommer.
 Du reyser ikke udenlands / men farer
 vild fra et sted til et andet / da du dog
 paa alle steder kand finde det du söger
 effter / ucsulig at leve vel. Den / som
 haver en god samvittighed frngter sig for
 ingen / hvormange hand end er iblandt.
 Men den / som er plaget med en ond
 samvitz

samvittighed / er end ogsaa udi enerom
 og for sig self beengstet og bange. Er
 det årligt og godt det / som du gjør /
 da maa alle mand og vide det. Men er
 det skammeligt og ondt / hvad magt
 ligger der da paa at ingen veed det /
 efftersom du veed det jo self? Er det vel
 nogen sted saa urolig / som torvet monne
 være? Og der kand mand dog alligevel
 leve udi rolighed naar det gøres behof.
 Men dersom Jeg Self maatte raade /
 da ville Jeg ikke holde mig langt fra
 torvet: Thi ligesom stinkende stæder
 kand end ogsaa skade dennem / som er
 allerfriskisk af naturen / saa ere der
 ogsaa nogle ting / som ere ikke ret
 Gafulige og gode for dennem / som
 haver et årligt og oprigtigt gemytte /
 end at sige for dennem / som ikke ere
 ret fuldkomne og sterke. Derfor aldt
 hvad du kand / da lad ilde paa dig self;
 randsage dig vel self; Vår først din
 egen anklagere / og siden din Dommere;
 Men allerstødt din egen afbedere / og gjør
 dig ogsaa self undertiden imod: Hvor
 Jeg er / der er Jeg / for min person /
 altid min egen / og Jeg befatter mig
 ikke

ikke med nogen ting / men Jeg tenker
 alleene paa mit gavn og beste ; Ey
 heller søger Jeg Leylighed effter at for-
 drive tiden ; Men hvor Jeg er / der
 anvender Jeg saaledes mine tanker /
 at Jeg altid pynser paa noget / som kand
 være mig nyttigt og gavnligt.

Det XX. Capitel.

Dyden gjør os Lyksalige i
 dette lif.

Dersom end nogen hafde alleting /
 helbred / Rigdom / stor herlighed
 i sine huse / og mange opvartere /
 og er dog self / som alle veed / et skarn /
 hannem haver jo ingen nogen behaug
 til ; Iligemaade om nogen end haver
 slet intet af aldt det forbemeldte / men
 at hannem fattes penge / opvartere /
 og hand er ikke kommen af adelige
 Stamme eller af gammel slegt / enten
 paa fäderne eller møderne side ; Men /
 som alle veed / er dog self en god og
 årlig mand / hand bliver afholden af
 alle. Derfor er og det allene alt et
 Menneskes